

Németh Miklós

(1935. szeptember 14. –)

Tanult szakmája szerint okleveles hajómérnök. Műegyetemi évei alatt – kihasználva az egyetemen lévő szélcsatorna adta lehetőséget – társaival Kalóz vitorlával végzett Tudományos Diákköri munkaként kísérleteket. Ezek eredményeit a Gépipari Tudományos Egyesület Hajóipari Szakosztályának Járművek és Mezőgazdasági Gépek című lapjában publikálta.

1943-ban Aligán ült először nagybátyja Balatoni Dingijében. A háború után, csak 1957-ben – egyetemi hallgatóként – adódott ismét alkalma vitorlázni. A MAFC-ban kalózozott, eleinte legénységként, később kormányos volt. Kényszerből igazolt a Budapesti Építőkhöz, ahol továbbra is Kalózban, és alkalmyszerűen legénységként – Csillaghajó, 22-es Cirkáló, Dragon hajóosztályokban – versenyzett.

1961-től az MVSz Technikai Bizottságának tevékenységébe kapcsolódott be. Először az összes Kalóz, majd a Finnek felmérésében vett részt, amit az osztály hivatalos felmérőjeként mind a mai napig végez. Ebben a szerepkörben segítette, illetve részt vett az osztály hazai építésének különböző kísérleteiben. Az elnökség megbízásából, a Finn osztály utánpótlását nevelni hivatott, az osztály előírásainak megfelelő – egy Finnre hasonlító –, hegyes orrú Molyt tervezett.

Az MVSz megbízásából rendszeres feladatává vált a Finn versenyzők külföldi kíséréte, mert abban az időben minden hajó szinte teljes felmérésen esett át a nemzetközi versenyek előtt, amiben felmérői tapasztalata és nyelvtudása nagy segítséget jelentett. Utazásai során építette ki kapcsolatait a Nemzetközi Finn Osztálysövetséggel (International Finn Association – IFA) és a Nemzetközi Vitorlás Szövetséggel (International Yacht Racing Union – IYRU).

1968-ban a magyar finnesek osztálytitkárnak, később az osztály elnökévé választották, és 2003-ig látta el ezt a tisztséget. Ugyanebben az évben az MVSz elnökségébe választották, több olimpiai cikluson át, nyolc elnökkel dolgozott. Sok hazai rendezésű világ-és Európa-bajnokság előkészítésében és rendezésében vett részt. 1968-tól mint versenybíró is dolgozott, ebben az évben volt először nemzetközi versenybíró tagja Franciaországban. Hosszú ideig a Versenybíró Bizottságot is vezette.

1971-ben beválasztották az IFA Technikai Bizottságának tagjává, amelynek a mai (2019) napig tagja. 1972-ben Anzióban az IFA-közgyűlés alelnöknek választotta, ezt pozíciót 1977. évig viselte. 1980-ban tevékenységének elismeréseként, a Nemzetközi Vitorlás Szövetség (akkor IYRU) felvette az első hivatalos Nemzetközi Versenybírók közé. Több földrészen, különféle nemzetközi versenyen bíraskodott. 1982-től IFA, majd az IYRU (később: ISAF, World Sailing) Finn felmérője. Közreműködött az IFA bizottságban az osztály bevezetésre kerülő szabályainak ki- és átdolgozásában. Több Finn világ- és Európa-bajnokságon felmérőként vett részt. Nevéhez fűződik az IFA első Standard Versenyutasításának kidolgozása.

1998–2000 között tagja volt az IYRU (ISAF, WS) Uszonyos Hajók Bizottságának, majd 2000-tól 2004-ig a Verseny Szervező Albizottságnak. Részt vállalt az Európai Vitorlás Szövetség (EUROSAF) alapításában. Ebben a szervezetben számos alkalommal képviselte hazánk érdekeit.

A Versenybíró Bizottság vezetőjeként egy sor bíróképzést és továbbképzést vezetett, több éven keresztül fordította, majd lektorálta a négyévente kiadott Nemzetközi Versenyszabályokat. Részt vett számos nemzetközi versenybírói továbbképzésen. A Magyar Vitorlás Szövetségben jelenleg a Fellebbviteli Bizottságot vezeti.

2014-ben kora és halláskárosodása okán World Sailing tagságát nem hosszabbította meg.